

Tráví váš žaludek syntetické potraviny?

 pravda.ru/science/1840501-sinteticheskie_produkty

31 мая 2023 г.

Sergej Lebeděv

31.05.2023 19:44

USA chtějí všechny krmit GMO potravinami

S příchodem importovaných potravinářských výrobků na ruský trh, které již zaplnily naše obchody z více než poloviny, se téma geneticky modifikovaných produktů (říkejme jim obecné produkty) stává stále více polem kontroverze.

Foto: ya.ru

I když po seznámení s různými umělými potravinářskými aditivami a různými emulgátory spojenými s barvivy, kterých je dnes plno potravinových obalů, by se dalo napadnout: má cenu mluvit o

bioproduktech, když už dvacet let jíme produkty s chemickými přísadami – a nic. „Nic“ v tom smyslu, že k praotcům často chodíme po 50 letech. A v mládí aspoň neroste tráva.

Zda za to mohou geneticky modifikované potraviny, není prokázáno. Kromě toho je známo, že již existuje více než 260 forem transgenních rajčat nebo 200 druhů sójových bobů. V Rusku je již povoleno prodávat desítky typů transgenních produktů. Výrobce navíc již pocítil finanční návratnost. Jinak by farmář nezavedl genetické komponenty do své produkce a nesklidil tři plodiny, kde byla předtím sklizena jedna.

Bioprodukty – vina neprokázána?

V západní Evropě se spor mezi zastánci a odpůrci geneticky modifikovaných potravin táhne už více než deset let a toto téma není prázdnou frází.

Německá vláda již schválila pravidla pro pěstování transgenních plodin a prodej geneticky modifikovaných potravin.

Od nynějška jsou výrobci geneticky modifikovaných produktů povinni kompenzovat ztráty vzniklé sousedním farmám. Například pokud se v procesu křížení pyl z geneticky modifikovaných rostlin náhodně dostane na nemodifikované plodiny a to povede ke změně jejich dědičného materiálu.

Zákon také formuluje pravidla, jejichž porušení může vést až k uzavření firem využívajících genové technologie. Zvláštní význam má však ustanovení o odpovědnosti za škodu.

Dobrá věc na zákoně je, že od nynějška jsou podnikatelé, kteří vydělávají na pěstování GMO rostlin, odpovědní za důsledky svých činů, tvrdí většina zastánců čistoty životního prostředí. Pokud se například pyl z transgenních polí dostane do sousedních, čistých, pak budou muset majitelé zasažené farmy své produkty označovat, a to stojí peníze. V tomto případě bude muset producent geneticky modifikovaných plodin nahradit ztráty.

Produkty s modifikovanou genetikou podle odborníků z oblasti genetického inženýrství doplní a zpestří trh s potravinami. Evropa má nicméně k výrobě a spotřebě geneticky modifikovaných produktů rezervovaný postoj. V Rusku je jejich vypouštění údajně zcela zakázáno, přestože na ruský trh pronikají dovážené geneticky modifikované produkty.

| Spojené státy jsou lídrem v produkci a spotřebě transgenních plodin.

Amerika je obchodníkem s biotechnologickými zemědělskými produkty

Kdysi slova prezidenta Bushe eskalovala konflikt mezi USA a EU ohledně vývozu zemědělských produktů vyrobených pomocí genetického inženýrství:

"Vzhledem k neopodstatněným, protivědeckým obavám mnoho evropských vlád blokuje dovoz biotechnologických zemědělských produktů. Takové umělé překážky odvádějí africké země od investic do biotechnologií, protože se obávají, že jejich zemědělské produkty budou odříznuty od důležitých evropských trhů."

A ve jménu pomoci africkému kontinentu, který trpí hladomorem a neúrodou, americký prezident požadoval, aby evropské vlády zastavily obstrukce biotechnologií, a obvinil Evropskou unii, že toleruje hladomor v Africe. Aby dosáhl zrušení omezení, Washington dokonce podal stížnost u WTO. A důvodem konfliktu byly dodávky geneticky modifikované americké kukuřice do Zambie a některých dalších zemí jižní Afriky trpících hladem. Tam se však k této pomoci přistupovalo s obavami v obavě z komplikací s Evropou. Washington se domnívá, že evropští politici vyvíjejí tlak na Afričany. **Komisař EU pro humanitární záležitosti Paul Nielson** jako kompromis směšně navrhl, aby se americká genetická kukuřice nejprve rozemlela na mouku.

Bruselští lídři navíc poukazují na to, že evropská pomoc rozvojovým zemím je dvaapůlkrát vyšší než americká a za údajně ušlechtilým rozhořčením Američanů, jejich starostí o hladovějící africké děti, stojí čistě ekonomické zájmy. Producenti genové kukuřice v USA

odhadují své ztráty v důsledku zákazu vývozu svých produktů do Evropy na 300 milionů dolarů ročně. Nemůžete přece prodávat svůj GMO produkt do západní Evropy. Předsudek stejných obyvatel Německa vůči bioexperimentům je příliš velký.

Národní asociace pro genetickou bezpečnost Ruska se například domnívala, že v Rusku není zájem o problémy výroby geneticky modifikovaných potravin o nic menší než na Západě. Například Rusko několikrát snížilo oficiálně přípustnou úroveň obsahu geneticky modifikovaných zdrojů v potravinářských výrobcích. Transgeny jsou levnější a při velké vrstvě chudých je tato produkce po všech stránkách velmi výnosná.

A je zcela objektivní, že ruský potravinový koš je z velké části závislý na dovozu. Tak významné, že další ignorování situace může mít negativní dopad na biologickou bezpečnost země.

Autor Sergej Lebeděv

Sergej Valentinovič Lebeděv je korespondentem na volné noze pro Pravda.Ru

Editor Elena Timoshkina

Elena Tymoshkina je šéfredaktorkou Pravdy.Ru*